

1. KAPITOLA

SADIE

Tohle ano: Pochválit partnerku, jak jí to sluší.

Tohle ne: Říct partnerce, jak moc vám připomíná vaši bývalou snoubenku... jen trochu baculatější.

Článek pro tento týden byla hračka. Stačilo mi shrnout včerejší večer s Austinem Cobbledickem. Ne, nedělám si legraci, fakt se tak jmenoval. Udělal dobře, že na Match.com vystupoval jako Austin Cobb. A jméno na něm ještě nebylo to nejhorší. Byl prostě děsný. Do svého týdenního sloupku *Co ano a co ne na rande* jsem mohla uvést minimálně půltucet věcí, které udělal špatně. Tak třeba...

Zírala jsem nepřítomně na monitor na stole, poklepávala si prstem do rtu a uvažovala o tom.

Tohle ano: Kýchat se zavřenou pusou.

Tohle ne: Poprskat partnerce pláštěm Burberry tím, co jste právě sežvýkal s otevřenou pusou. (Ten kabát jsem si mimochodem ráno vyzvedla v čistírně. Měla bych Cobbledickovi poslat účet. Není divu, že mu ta snoubenka utekla.)

Jenže ten odstavec o prskání by asi neprošel. Věková skupina od jednadvaceti do osmadvaceti, která čte časopis *Moderní dívka*, je trochu choulostivá. Možná by ji zajímalo něco jiného:

Tohle ano: Objednat pivo, kolu, vodu nebo sklenku vína.

Tohle ne: Objednat koktejl Shirley Temple a předvádět ženě, kterou znáte pět minut, jak dokážete uvázat uzel na višňové stopce.

Totální odpornost.

Moje přemítání přerušila kolegyně Devin, která přinesla dopisy. Odložila hraničku obálek do krabice na došlou poštu na rohu mého stolu a obrátila se ke mně. „Chceš něco ve Starbucksu? Jdu ven.“

A přitom ještě držela v ruce nedopitý kelímek.

Devin měla v redakci na starosti módu. Ale někdy byste to do ní neřekli. Dneska si na sebe navlékla rozkošné bílé šaty, bundu s blýskavými stříbrnými flitry, žluté gumové boty a kolem krku si omotala pestrou šálu, visela jí až skoro na zem... a to venku dokonce ani nepršelo. Kousla jsem se do jazyka, abych to nekomentovala. Koneckonců mi vyzvedla poštu a nabídla se, že dojde pro kafe. Nejsem tak hloupá, abych kousala ruku, která mě krmí. Navíc je to jedna z mých nejlepších kamarádek.

Otevřela jsem zásuvku stolu, vylovila z bince v kabelce peněženku a z ní desetidolarovku. „Dám si velké ledové vanilkové latté bez cukru a se sojovým mlíkem. A zatáhnu to za obě.“

Nakřčila roztomilý svůdný nosík. „Je v tom tvým utrejchu vůbec kafe?“

„Espresso.“